



تأخیر معتادان در مراجعه برای درمان (چند مشاهده علمی)

نتایج چهار مطالعه وسیعی که اخیراً در امریکای شمالی صورت گرفته است، نشان می‌دهد که اکثر معتادان پس از حداقل ده سال در جست و جوی درمان بر می‌آیند. این مطالعات در ایالات اونتاریو، شهر مکزیکوسیتی، امریکایی‌های آفریقایی تبار در فرسنوی کالیفرنیا و یک نمونه مصرف از تمام ایالات متحده امریکا، صورت گرفته است. در مجموع با ۱۷۰۰۰ نفر مصاحبه شد که از این تعداد، ۳۵۰۰ نفر در نقطه‌ای از عمر خویش واجد معیارهای سوء مصرف یا وابستگی به مواد بوده‌اند. این نسبت از ۲۹ درصد (در ایالات متحده امریکا) تا ۱۲ درصد (در مکزیکوسیتی) متفاوت می‌باشد. از این افراد سؤال می‌شد که مشکل آنها از چه تاریخی شروع شده است و اگر به متخصص مراجعه کرده‌اند، آن فرد چه کسی بوده و زمان مراجعه کی بوده است. در صد افرادی که برای درمان مراجعه کرده بودند از ۵۰ درصد (در اونتاریو) تا ۸۵ درصد (در فرسنو) متفاوت بود. مراجعه کنندگان اکثراً

مصرف کنندگان کوکائین و هروئین و نیز افرادی بودند که یکی از علائم وابستگی به مواد یا الکل را نشان می‌دادند این علائم عبارت بودند از: ۱- استفاده از مواد به مقدار بیش از مورد نظر ۲- تلاش‌های ناموفق برای کاهش یا توقف وابستگی جسمی به مواد ۳- علائم محرومیت.

بیش از نیمی از افرادی که یکی از این علائم را نشان می‌دادند، در جست و جوی درمان بر آمده بودند. علائم دیگر سوء استفاده از مواد نظیر به خطر انداختن سلامت یا عواقب مشکل ساز اجتماعی اگر چه بسیار شایع تر بود، با وجود این تأثیرگذاری آنها کمتر بود. اما فقط ۱۸ تا ۴۰ درصد از سوء مصرف کنندگان فاقد علائم وابستگی، در جست و جوی درمان بر آمده بودند.

فاصله زمانی میان اولین بروز علامت و مراجعه برای درمان به شرح زیر بود:

اونتاریو ۱۰ سال، مکزیکوسیتی ۱۳ سال، فرسنو ۱۳ سال، ایالات متحده امریکا ۱۶ سال. محققان تأخیر مشابهی (نرخ پایین فعلی مراجعه برای درمان با تأخیر فراوان اما کاملاً محتمل برای مراجعه در طول عمر) را درباره سایر اختلالات روانپزشکی در

کشورهای مختلف گزارش نموده‌اند. با وجود این، مشخص نیست که موضوع تا چه حد جهان شمول می‌باشد. معتادانی که سوء مصرف مواد را از سنین پایین شروع کرده‌اند (قبل از ۱۵ سالگی)، نسبت به افرادی که پس از ۳۰ سالگی مصرف را شروع کرده‌اند، با احتمال کمتری برای درمان مراجعه می‌کنند. توجیه محققان آن است که این گونه افراد احتمالاً زمان کافی برای انطباق خویش با عادات سوء مصرف مواد در اختیار دارند. البته از این بابت هزینه‌ای می‌پردازند، اما احتمالاً به اندازه ای نیست که آنها را به درمان وادار کند.

یکی از نتایج امیدبخش آن بود که نسل جوان تر (۱۵ تا ۲۴ ساله در زمان مصاحبه) نسبت به نسل قبل برای درمان زودتر مراجعه می‌کردند (که البته در مورد طیفی از اختلالات روانپزشکی در کشورهای مختلف صدق می‌کند). این موضوع می‌تواند ناشی از افزایش آگاهی‌ها و در دسترس بودن درمان‌های مختلف باشد. همچنین فشار مدرسه و ... نیز می‌تواند مؤثر باشد. این محققان به محدودیت‌های تحقیقات خویش از جمله سوگیری در به خاطر آوردن‌ها اذعان دارند. به نظر آنها تأخیر در مراجعه برای درمان احتمالاً کمتر از زمان واقعی آن تخمین زده شده است؛ زیرا مطالعات نشان می‌دهد



که فراد تمایل دارند تا تاریخ‌های مهم زندگی خویش را در گذشته نزدیک‌تری (نسبت به زمان واقعی وقوع اتفاق) تخمین بزنند. محدودیت دیگر مطالعات فوق آن است که در مورد تعداد افرادی که نهایتاً درمان دریافت کرده‌اند هیچ گونه اطلاعاتی در اختیار گذاشته نمی‌شود.

Kessler, R.C. et al, "Patterns and Predictors of Treatment Seeking after onset of a Substance Use Disorder", Archives of General Psychiatry November, 2001: Vol. 58, No. 11, PR 1065-71.